

Vrijdag 6 augustus 1915.

Groote wagens houden stil voor gebouwen, tot stapelplaatsen ingericht door de bezetting. Menigvuldige balen van stoffe, die dient tot het maken van zakken ter bescherming van de vijandelijke levens in de loopgraven, worden afgeladen voor de poort en binnengedragen.

Vrouwen en meisjes — werkelozen natuurlijk — halen er hun voorraad of brengen het genaaide terug. Dat gebeurt onder de verachtende, verontwaardigde blikken van burens en bekenden, die niet schelden durven uit vrees voor wraak, werkeloos als deze, behoeftig als zij, gepijnigd door den nijd van een welstand, dien ze echter niet deelen willen omdat hij verkregen wordt door lafheid en voelloosheid en gebrek aan burgerdeugd.

Gij, die aan het front uw bloed vergiet, arme belgische dapperen, hier aldus tegengewerkt door uw eigen volk ten nutte van den indringer-vernietiger!

Er was voorspeld, dat groote muggenzwermen uit de slooten en poelen der slagvelden zich over ons land uitbreiden zouden, gif van ontbonden lijken met hun scherpe bloedzuigers menschen en dieren inspuiten en boden des doods zijn moesten.

Heeft het koele weder daar iets mede te maken misschien? Veel minder muggen dan op andere zomers zijn er te zien.

Op de geboortenlijsten van den burgerlijken stand komt thans de naam Albert veelvoudig voor. Hulde aan onzen koning.

Zoo groot is de eerbied en de bewondering der Belgen voor hem, dat de socialisten zelve hem verleden jaar in november op zijn naamdag een adres van gelukwenschen zonden.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnood* »)